

Un manifest de la societat civil i de la política demana un referèndum d'independència oficial i vinculant el 2017

written by Redacció Unilateral | 13 de juliol de 2016

Aquest matí s'ha fet públic [un manifest](#) signat per [100 personalitats](#) de la societat civil i de la política que demana que **a) Durant el 2017 s'aprovi la llei de transitorietat jurídica** amb els mecanismes de transició entre l'actual legalitat espanyola i la nova legalitat de la República Catalana. I s'elabori la regulació electoral del referèndum per garantir un procés neutral, obert, i plural. **b) I que tot seguit el Parlament convoqui i celebri un referèndum d'autodeterminació per al mateix 2017**, amb independència del que pugui dictaminar l'Estat Espanyol, emparat i sostingut d'acord amb tot l'ordenament jurídic internacional. **En cas de victòria del Sí el Parlament procediria a declarar formalment la independència i a informar-ne totes les nacions del món.**

El manifest fa un repàs històric del procés d'independència posant de manifest que “el president Mas va avançar les eleccions amb la promesa d'aplicar el Dret a l'autodeterminació en el termini d'una legislatura” i es lamenta que l'exercici d'aquest dret encara no ha tingut lloc 4 anys després.

El manifest s'ha llançat amb 100 signatures i demana l'adhesió de qui ho vulgui fer. En aquest primer llistat s'observen personalitats d'un ampli ventall d'opcions polítiques i socials, com ara Antoni Abat i Ninet, Josep Maria Andreu, Ferran Armengol, Anna Arqué, Manel Balcells, Antonio Baños, Andreu Barnils, Uriel Bertran, Josep Maria Bellmunt, Jordi Cabré, Núria Cadenes, Josep Lluís Carod-Rovira, Mireia

Carulla, Toni Castellà, David Fernàndez, Marc Gafarot, Marçal Girbau, Jordi Graupera, Gerard Horta, Roger Mas, Pau Miserachs, Elisenda Paluzie, Arnau Padró, Guillem Pérez Sanchez, Toni Soler, Carme Teixidó, Enric Vila, Josep Lluís de Villasante, Eduard Voltas i Josep Manel Ximenis, entre altres.

El comunicat diu així:

“La tardor del 2012 el president Mas va avançar les eleccions amb la promesa d’aplicar el Dret a l’autodeterminació en el termini d’una legislatura. El Parlament va comptar amb una majoria de dos terços per a una consulta sobre la independència. Quatre anys després, el poble de Catalunya encara no ha estat cridat a votar de manera decisiva, tot i que ha continuat donant majories electorals per fer-ho possible i que en les enquestes es continua mostrant partidari d’un Referèndum en majories properes al vuitanta per cent.”

“Els ciutadans cada cop trobem més difícil d’entendre que, malgrat els resultats de les eleccions municipals, les eleccions al Parlament i les eleccions a les Corts espanyoles, el Dret d’Autodeterminació no hagi estat aplicat encara de manera resolutiva. La consulta popular sobre la independència, que es va celebrar entre 2009 i 2011, no ha trobat fins ara uns representats capaços de donar sortida a les mobilitzacions que reclamen votar lliurement sobre la independència. La celebració d’un referèndum oficial i vinculant, que ja era l’objectiu d’aquella consulta, va ser bescanviat pel 9N, un procés participatiu sense conseqüències polítiques. Malgrat que la població es va mostrar disposada a defensar els drets civils i a desobeir les suspensions del Tribunal Constitucional, el 9N va quedar reduït a una mobilització popular.”

“Davant de la creixent situació de col·lapse que pateix el panorama polític català i espanyol des de la celebració d’aquell procés participatiu, els sotasignats ens sentim en l’obligació d’exigir la celebració d’un referèndum on quedi

clar si el poble català vol o no vol la independència. Creiem que la vida política catalana i espanyola no es normalitzaran fins que la societat catalana no exerceixi el seu dret a l'autodeterminació. També pensem que la via pactada amb l'Estat, explorada per diversos partits, s'ha mostrat estèril. No es pot utilitzar el poble espanyol per obstruir un referèndum que no li pertoca convocar, ni molt menys es pot amenaçar els catalans amb repressions pròpies d'altres èpoques que, a més, avui ja no es poden dur a terme.”

“Amb aquesta iniciativa, recollim una voluntat popular majoritària de valor universal, basada en la democràcia, la llibertat i el dret internacional. Considerem que la via de les eleccions plebiscitàries s'ha mostrat poc clara, poc útil i amb diversos problemes per substituir el referèndum d'autodeterminació. També creiem que és imprescindible decidir el futur polític del país abans d'aprovar una constitució en referèndum, per tal que no es deteriori l'expressió lliure de la voluntat popular condicionant la independència al vot favorable a un determinat text legal.”

Entenem que seria un error defugir la responsabilitat de posar l'actual Parlament al servei de convocar i de celebrar un referèndum sobre la independència durant el 2017. Volem remarcar que la celebració d'un referèndum és important molt més enllà del resultat. L'autodeterminació no només resoldrà si Catalunya ha de continuar pertanyent o no al'Estat espanyol. També resoldrà el reconeixement de Catalunya com a nació al món, i com a espai democràtic de decisió, al marge de la relació que decideixi tenir amb Espanya. El referèndum és la culminació dels esforços que aquest país ha fet des de fa tres-cents anys per recuperar la llibertat perduda per la violència.

“Per adequar la nostra demanda al full de ruta que avui compta amb la majoria al Parlament proposem la següent solució:”

1. Durant el 2017 s'aprovi la llei de transitorietat

jurídica amb els mecanismes de transició entre l'actual legalitat espanyola i la nova legalitat de la República Catalana. I s'elabori la regulació electoral del referèndum per garantir un procés neutral, obert, i plural.

2. I que tot seguit el Parlament convoqui i celebri un referèndum d'autodeterminació per al mateix 2017, amb independència del que pugui dictaminar l'Estat Espanyol, emparat i sostingut d'acord amb tot l'ordenament jurídic internacional.

En cas de victòria del Sí el Parlament procediria a declarar formalment la independència i a informar-ne totes les nacions del món. La transitorietat jurídica entraria immediatament en vigor per a posar en marxa el nou Estat.